

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

★ 123 Ey iman edenler, yakın çevrenizdeki, kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas eden münkirler ve kâfirlerle savaşın. Sizde bir güç, kuvvet olduğunu görerek çekinsinler. Bilin ki Allah kendisine sığınıp, emirlerine yapışarak günahlardan arınıp, azaptan korunanlarla, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minlerle müttakilerle beraberdir.

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

124 Herhangi bir sûre indirildiği zaman, onlardan bir kısmı:

“- Bu, sizin hanginizin imanını artırdı?” derler. İman edenlerin imanını artırmıştır. Mü'minler, inen sûreler sebebiyle birbirlerini müjdeleyerek sevinirler.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَأَدَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ

وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

125 İnen sûreler, kalpleri kararmış, aklından zoru olanların, hasta ruhluların da şüphelerini, küfürlerini ve nifaklarını artırır, üzerlerindeki lâneti, gazabı, azabı çoğaltır. Onlar artık kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfir olarak ölürler.

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

126 Onlar, münâfıklar, her yıl, bir veya iki defa Rasûlullah ile birlikte belâlarla, savaşlarla imtihan edilmelerinden hâlâ bir şey anlamayacaklar mı? Sonra, nifaklarından vazgeçip tevbe ederek, Allah'a yönelmeyecekler mi? Rasûlullah'ın yardıma mazhar olup hâkimiyetinin güçlenmesinden, samimiyetsiz davranışlarının sonuçlarından ibret almayacaklar mı?

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ

ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

127 Bir sûre indirildiği zaman, göz kırpıp alay ederek, birbirlerine bakarlar.

“- Çevreden sizi birisi görüyor mu?” diye sorarlar, sıvışıp giderler. Anlayışı kıt bir toplum olmaları sebebiyle Allah, onların kalplerini, akıllarını düşüncelerini hidayet-ten, imandan, iyilikten ve aydınlık yoldan uzak tutar.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

128 Andolsun, size kendi içinizden, yakından tanıdığınız, meşrû ilişkilerle devam eden bir nesilden doğan, hakka ve tevhide yönelen, üstün meziyetlere sahip, asaletli, ibadete itaate düşkün bir Rasûl gelmiştir. İslâm'ın izzet ve şerefine sahiptir, kudretli ve hükümrandır. Sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. Size çok düşkündür, üstünüze titrer. Mü'minlere, ama mü'minlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

129 Eğer onlar senin peygamberliğine imandan yüz çevirirler, güç ve iktidarlarını kullanarak halkı yönlendirmeye devam ederlerse:

“- Allah bana yeter.Hak ilâh yalnızca O'dur. Ona dayanıp, güvendim, işlerimi O'na havale ettim. O, yüce arşın, sınırsız kudret ve iktidar makamının Rabbidir” de.